

24. nedelja med letom Dekliška nedelja Janez Zlatousti, škof 13. 09. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Alojza in Terezijo Bračič in rodbino Lipoglav Ob 10.00 uri za + Marijo Košir (1088)
Ponedeljek 14. 09. 2015 Povišanje svetega Križa	Ob 19.00 + Ivana Roriča (8. dan)
Torek 15. 09. 2015 Žalostna Mati Božja	Ob 19.00 za + Terezijo Bračič (1104)
Sreda 16. 09. 2015 Kornelij in Ciprijan	Ob 19.00 za + Angelo in Franca Zadeka
Četrtek 17. 09. 2015 Robert Bellarmino	Ob 19.00 za + Staneta Sajka
Petek 18. 09. 2015 Jožef Kupertinski	Ob 19.00 za + Marijo Kotnik (1027)
Sobota 19. 09. 2015 Januarij, škof	Ob 7.00 za + Jožeta (obl.) in starše Primec
25. nedelja med letom Otroška nedelja 20. 09. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 9.00 pevske vaje za otroke Ob 10.00 za + Janeza in Olgo Žlegl (iz Vrhol)
Četrtek 24. 09. 2015 Bl. Anton Martin Slomšek	Ob 19.00 za + Jožeta (obl.) in Ano Kuk
Sobota 26. 09. 2015 Januarij, škof	Ob 19.00 za + Ludvika Polegeka (obl. Gričnik)
26. nedelja med letom Nedelja žena in mater 27. 09. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Terezijo (obl.), Franca in Frido Vivod

1. Danes je nedelja srečanja zakoncev jubilatov. Namen te nedelje je v tem, da izpostavimo vrednoto zakonskega življenja in predvsem njen duhovni temelj, to je zakrament svetega zakona, zakrament služenja. Iskrena hvala vsem, ki ste se ojunčili in s svojo obletnico in obnovitvijo zakonskih obljub povzdignili današnje slavje in s tem obogatili vse nas. Iskrene čestitke pa tudi tistim, ki obhajajo letos okroglo obletnico, a se še niso ojunčili, da nas obogatijo s

Jubilantoma
Ne ustavljajta se, pojdita naravnost, v isto smer, s tokom iste Resnice.
Ne izgublajta se, drug drugemu sta počitek, pristan in zavetje.
Pojdita skupaj po različni, a zedinjeni poti,
v taktu ene vere, v ritmu edinega upanja, namenjena k istemu cilju. (Nataša Ahčin)

svojo navzočnostjo in tako s skupnim praznovanjem. Današnje slavje pa naj izzveni tudi kot spodbuda tistim, ki živijo skupaj in še niso posvetili svojega življenja z zakramentom svetega zakona.

Danes imamo posebni blagoslov, ker je z nami nadškof msgr. Marjan Turnšek. Iskren boglonaj, da ste danes z nami in da ste nam lomili kruh Božje besede in eharistije. Zmeraj dobrodošli med nami! Po maši pa

ste vsi jubilanti vabljeni v dvorano, da nazdravimo in zaželimo drug drugemu vse dobro za naprej.

- Lepo prosim starše, da danes po maši vpišete otroke k verouku. Kateheta bosta v veroučni učilnici.
- Iskren boglonaj družini Hojnik za sponzorstvo za včerajšnji izlet MPZ na Roglo. Hvala pa tudi za vse darove za kuhinjo, današnje pogostitev in vsakršno vašo pomoč in dobroto.
- V letošnji prvi razred Prihovške osnovne šole se je vpisalo kar 7 otrok, tako jih je letos 23 za razliko od lani, ko jih je bilo samo 16, medtem ko jih je v vrtcu 25. Iskrena zahvala staršem, da ste dali otroke v našo šolo in s tem poudarili, da vam je veliko do domačega kraja, ki bi bil brez šole na »večnem prepihu ali pod kapom«.

Papež Frančišek pravi: Postavi si vprašanje: sejem mir ali razdor?

Kolikokrat o kakšni osebi slišimo reči, da ima »jezik kot kača«, ker vedno dela tisto, kar je kača storila z Adamom in Evo: uničuje mir. »To je zlo, to je bolezen v naši Cerkvi: sejati ločitev, sejati sovraštvo, ne sejati miru.« Zato bo dobro, če si vsak dan zastavimo to vprašanje: »Sem danes sejal mir ali sem sejal razdor?« In ne pozabite: »Obrekovanje je terorizem, kajti tisti, ki obrekuje, je kakor terorist, ki vrže bombo in odide. Tako uniči; uniči z jezikom, namesto, da bi ustvarjal mir.«

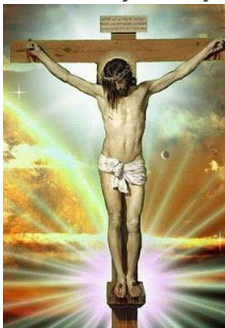

Razpored bralcev Božje Besede

24. nedelja med letom Dekliška nedelja 13.09.2015	7.00 1. berilo: Martin Juhart 2. berilo: Albin Pučnik	10.00 1. berilo: Samo Pučnik 2. berilo: Urška Flis
25. nedelja med letom Otroška nedelja 20.09.2015	7.00 1. berilo: Kristina Strnad 2. berilo: Jože Pliberšek	10.00 OTROCI
26. nedelja med letom Nedelja žena in mater 27.09.2015	7.00 1. berilo: Mira Rubin 2. berilo: Albin Pučnik	10.00 1. berilo: Karmen Pučnik 2. berilo: Pavlica Pučnik

Praznik Povišanja svetega Križa

Med vsemi svetimi podobami Cerkev najbolj časti podobo svetega križa, posebej časti relikvije resničnega križa, na katerem je naš Gospod Jezus Kristus daroval svoje življenje za nas. Križ zgovorno priča o Jezusovem trpljenju in poveličanju. Je pa tudi obljuba in zagotovilo našega poveličanja, če po njegovih besedah vsak dan sprejmemo vsak svoj križ – naloge in nadloge – ter zvesto hodimo za njim. Skoraj tri sto let po Jezusovi odrešilni smrti je bil njegov grob na Kalvariji zasut in sveti križ zakopan globoko v zemljo. Ko je cesar Konstantin v znamenju križa leta 312 premagal nasilnega Maksencija in je dal kristjanom svobodo, je cesarjeva mati Helena prišla v Jeruzalem, da bi počastila tiste svete kraje, kjer je Odrešenik trpel in umrl. Dala je odstraniti znamenja poganstva in velela kopati tam, kjer je moral biti Gospodov grob in križ. Res so oboje našli. Konstantin je dal nad Gospodovim grobom sezidati veličastno cerkev, ki so jo posvetili 14. septembra leta 335. Tega dne so relikvijo svetega križa prvič izpostavili v slovesno češčenje. Od tedaj so vsako leto ta dan praznovali povišanje svetega križa v Jeruzalemu. Pobožna romarica Silvija, ki se je okoli leta 385 mudila v Jeruzalemu, piše: »Za 14. september se več dni zgrinjajo množice redovnikov, duhovnikov in vernikov iz vseh dežel. Škofov pride najmanj štirideset do petdeset. Ljudem se zdi, da greši, kdor ta dan ne pride v Jeruzalem, pa bi lahko.« Leta 614 so Jeruzalem osvojili poganski Perzijci. Oplenili so cerkve in pobrali iz njih zlato, srebro in drage kamne. Cerkev božjega groba so zažgali, relikvijo svetega križa pa odnesli s seboj. Bizantinski cesar Heraklij je zbral vojsko in je Perzijce premagal. Umankniti so se morali iz Svete dežele in vrniti ukradene zaklade, najprej pa so morali izročiti relikvijo svetega križa. Cesar ga je sam nesel v Jeruzalem. Ogrnjen je bil v škrlatni plašč, ki je bil pretkan z zlatom in posut z biseri. Ko je sprevod prišel do vrat, ki zapirajo pot na Golgoto, cesar ni mogel naprej, neka nevidna sila ga je zadrževala. Tedaj mu je škof Zaharija dejal: »Jezus je po tej poti nesel križ ubog in ponižen. Heraklij, pomisli, ali si mu v tej svoji sijajni obleki le malo podoben?« Tedaj je cesar oblekel revno haljo in je bos brez težav s križem na rami šel na Golgoto. V spomin na ta dogodek so še slovesneje praznovali povišanje svetega križa. Nam je praznik opomin, da pobožno počastimo podobo svetega križa. Najslovesneje to opravimo na veliki petek, spominski dan Jezusove smrti. V vsaki krščanski hiši naj bi bil križ na vidnem mestu. Pod križem naj bi se družina zbirala k skupni molitvi. Ob križu naj bi se njeni člani učili resnične ljubezni, ki je darovanje za druge. Kadar gremo mimo znamenja križa, ki stoji ob poti, naj pogled nanj obudi v našem srcu misel hvaležnosti za dar odrešenja. Na kratko in prav preprosto počastimo sveti križ, kadar se pobožno pokrižamo. Verni ljudje vsak dan in vsako pomembno opravilo začenjajo z znamenjem križa. Navadno pri tem izgovarjamo besede: »V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE VNEBOVZETJA

BL. DEVICE MARIJE.

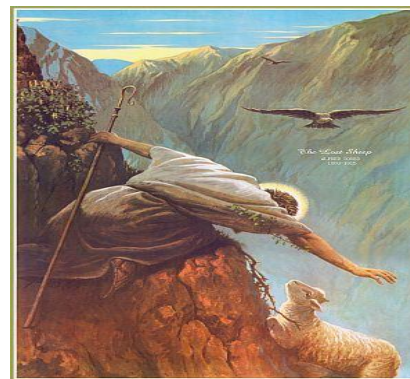
24. in 25. ned. med letom

Dekliška nedelja

Otroška nedelja

Srečanje zakoncev jubilentov

13. 09. 2015 – 27. 09. 2015

Papež Frančišek: Liturgija nas v teh dneh spodbuja k premišljevanju o »velikodušnosti odpuščanja in usmiljenja«. S tem nas spominja na »krščanski stil«, ki ga vodijo nežnost, dobrotljivost in krotkost, ki nas vabi, da bi se medsebojno prenašali. Gospod nam govori o »nekakšni nagradi«: »Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni.« To se sliši zelo lepo, toda lahko se nam zastavi vprašanje, kako to pot začeti, kateri je prvi korak. »Prvi korak je obtožiti samega sebe. Pogum, da obtožimo sebe, preden obtožimo druge.« Najprej je potrebno odstraniti bruno iz svojega očesa, kar pomeni obtožiti sebe. To je prvi korak, je ponovno poudaril sveti oče: »Obtoži samega sebe, ne imej se za sodnika, da bi odstranil iver iz očesa drugega.«

Moški in ženska, ki se ne naučita obtožiti samega sebe, postaneta hinvca.« To velja za vse: »Začenši od papeža navzdol. Za vse. Če nekdo med nami nima sposobnosti, da bi obtožil samega sebe, in potem nekemu govori stvari o drugih, ni kristjan, ne vstopi v to tako lepo delo sprave, pomiritve, nežnosti, dobrotljivosti, odpuščanja,

velikodušnosti in usmiljenja, ki nam ga je predlagal Jezus Kristus.«

Ustavi se pravočasno, preden začneš obrekovati!

Gospoda moramo prositi »za milost spreobrnjenja«: »Kadar si zaželim, da bi komu govorili o pomanjkljivostih drugih, se ustavimo.« Vprašajmo se, kako pa je z mano. Koliko stvari lahko rečemo o samih sebi? Prihranimo pripombe o drugih in komentirajmo sebe.« To je prvi korak na poti velikodušnosti. Kajti kdor vidi samo iver v očesu drugega, konča v ozkosrčnosti: »Njegova duša je ozkosrčna, polna malenkosti in polna govoric.«